

ΚΥΘΗΡΑ-ΤΟΝ ΒΗΜΑ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

'Επιμέλεια 'Ιωάννου Μανέα

ΤΟ ΤΣΙΡΗΤΟ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ
ΤΗ ΝΕΑΣ ΜΑΣ ΓΕΝΕΑΣ

Συνεπείας προς τις προγραμματιστικές μας δηλώσεις ότι ο χώρος του «Κυθηραϊκού Βήματος» θα είναι ελεύθερος στις αστρολογηνημένες μας γενεές για ό,τι αφορά τους δεσμούς τους και το ενδιαφέρον τους για το νησί μας, με ιδιαίτερη χαρά στη σημερινή μας έκδοση δημοσιεύουμε εις την αγγλικήν, επιστολήν από εξέχουσα προσωπικότητα της νέας μας γενεάς του γ. 'Ερνέστον Μανέα από την Αντιζή Αυστραλία. Ο γ. Μανέας πρώτος εξάδελφος του γοάρφοντος εκ πατρός και εκ μητρός Αυστραλίδος είναι ιατρός και πλέον των 10 ετών ταχύνει δίδαρχος της μεγαλονόλου WEST BUNBURY. Είναι σημαίνον μέλος εις διαφόρους κοινωνικούς και κυβερνητικούς επιτροπές που εργάζονται διά την αξιοποίησιν και ανάπτυξιν της μικράς εις πληθυσμόν μα μεγαλύνεας εις έκτασιν και με μεγάλας πλουτοπαραγωγικάς δυνατότητας Πολιτείας, πρόβλεψή μου δέ είναι ότι εις το προσεχές μέλλον θα είναι ο πρώτος Αυστραλογεννημένος Κυθηριός πολιτικός εις την θετήν μας πατρίδα.

Dear John,

As you are aware, when I left Australia to visit Greece, one of my main motivations was to visit my father's home, and so on arrival in Athens I spent some time investigating the means of getting to Kythera. I was told by travel agents that the only access was per ship, that it was a slow trip taking 36 hours. The tourist police told me it was a very primitive island, no tourist facilities, and advised me against visiting the island at all. However, I was determined to get there, and having been given the name of an island resident by George Samios who referred me to his uncle Peter Samios as a point of contact on the island, I felt if I got there I could find someone I knew.

I probed the shipping and airline offices and found that there was a daily flight to and from Kythera, so we booked a passage and allowed 3 days to visit Kythera, in View of all advice of this primitive island.

My wife and I left with some anxieties therefore, from Olympia airport and headed off for Kythera on a small 6 seater Islander aircraft with one other passenger and two pilots. The trip took about one hour and we seemed to land on a gravel road in the middle of a rather desolate area. A small shed on one side was the only sign of life with few cars parked near. We asked the pilot "where is Potamos?" as this was the only town we knew of on Kythera. He vaguely waved and said he thought it was a few miles west, said he wasn't interested as he wanted to get back to Athens, so we walked over, looking for a taxi or some sort of transport, and found ourselves met by a group of people, Peter Samios indeed, and to our surprise, Tony and Maria Fardoulis and Mrs. John Banea, relations from Sydney who happened to be on Kythera at the time and had been told by Peter Samios we were coming. So from bewildered anxiety on a strange island with no apparent friends, we suddenly found ourselves over-whelmed with hospitality and we were to commence the most outstanding section of our European holiday, limited to three days because of poor information from those who should have known more, the tourist advisers in Athens. The presence of Tony and Maria Fardoulis and their ownership of a car on the island and their incredible hospitality, made our visit a memorable excursion to a far more impressive island than the islands of Mykonos and Hydra and the other usual tourist places.

We left the airport and drove to see some sick people and then to Kastrianika to see my father's home, still in existence and occupied by a man, wife and two children.

We entered a courtyard area to find a white stone building, wine treading container in the courtyard, storeroom-cum-cellar containing the original family wine cask, kitchen and the house oven on the ground floor, and bedrooms and living area on the upper floor. It gave one a great sense of a history to tour the building and I felt I had accomplished my main requirement. I had seen my family home, so happily we departed for the home of Tony and Maria and

found they had built at Agea Pelagia on the north coast of Kythera.

Kythera we found to be an island about sixteen miles by eight miles. We passed through Potamos, the usual picturesque Greek town and down the steep road to the sea. We passed a natural spring and down to the house, separated only by road from the sea. A pebbly beach but the pebbles were the most variegated in colour, size and shapes I have ever seen. There were many red stones presumably of bauxite origin as there was a reef clearly visible in the hills above us. Agea Pelagia, in itself a most delightful area. Ship arrives nightly, unspoiled beach area, and no tourists. We awoke each morning and walked across the beach to the sea for a refreshing swim in the Mediterranean without tripping over hundreds of people. We could have easily spent a pleasant few days here, having accomplished our mission, but the courtesies were only beginning. We were not able to visit the whole of the island per medium of a car-an absolute essential to cover the area in such a short stay. Let me then list the beauties we saw.

1. Merthidion Monastery, approached by road and through a natural stone arch we descended in the usual to and from descent to suddenly come onto this beautiful monastery. The sudden appearance is startling. Most of the richer monasteries are hidden in this way, but this one had a sensational impact. The beautiful church, garden surrounds, living area for pilgrims and within the church the beautiful fold Ikon. The monastery is reputed to be the second richest in Greece — this to me was of no significance but the monastery did have a tremendous presence and one can understand the faith it generates in those who visit it and have attended its services.

Incidentally I was very impressed by the knowledge the resident priest had of Australian politics.

2. Milo Potamos and Naraitha. We drove to Milo Potamos at midday — fairly hot, and parked by the roadside adjacent to what seemed to be a clump of trees. We found a small path-way descent in the trees, and went down into a valley which was obscured by the brush. From the walls of this little valley rivulets of water fell, cold refreshing water; at the bottom a flowing stream fed by a waterfall at one end of the valley the whole illuminated in a beautiful way by the sun filtering through the trees and floating around, myriads of bright blue dragon flies; a scene of incredible beauty. At the bottom a small store selling cool drinks etc., still containing stock no one present, no security of consequence, but untouched; a demonstration of the basic honesty of the islanders.

3. Karavas. An area of volcanic soil very rich agriculturally. fruit trees laden everywhere. Plums, mulberries, pears, oranges, all could be picked from a parked car without leaving the vehicle. A real Garden of Eden.

4. Palipolis beautiful white sandy beach, the ruins of an old civilisation close by, caves containing the residue of old market places; probably should be carefully excavated, but seems relatively untouched. Could have spent days here.

5. Avlemonia, scenic fishing village, delightful natural harbour, picturesque fishing ships, marvellously friendly people. Again worthy a visit of many days.

6. From Avlemonia we drove through what seemed miles of craggy stone mountain areas to reach a monastery, Agia Moni, but time ran out and we didn't reach the mountain peak on which the monastery rests. We did however observe the vasty different soil types in the island during this drive.

7. Hora, and the Venetian castle. Hora, a delightful town in the hills overlooking Kypsali. Above Hora the old Venetian castle, incredibly untouched, cannon rusting everywhere. Why no organisation has done anything to preserve this magnificent castle and develop it as major tourist area is impossible for me to comprehend. From the castle battlements a tremendous view of beautiful Kypsali with its St. John, built into the

cliff walls.

These were the things we remember in high-light, of a crammed visit to Kythera, the Island of Venus. To us an unbelievable experience because it was completely unexpected. We went to find my father's birthplace, and found as well a beautiful, untouched island. We met people of a most hospitable nature. How could we forget Peter Samios, his wife and the beautiful honey, home-made cheese and wine.

I really hope the island remains untouched and the tourists stay away. It would be a tragedy to destroy its beauties. I hope the tourist police continue to believe it is a primitive island not to be precommenced, for you and I will know the truth. Here indeed is a crown jewel of the Greek Isles.

Yours,

Dr. E. C. Manea J.P., M.B.B.S.
36 Mangles Street,
Bunbury, 6230
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΠΡΙΣΜΠΑΝ: "Όπως κάθε χρόνο έτσι κι' έφέτος έ-ορτάσθη ή μεγάλη γιορτή της θαυματουργού Παναγίας Μυρτιδιώτισσας την 24ην Σεπτεμβρίου. Μά ή έφετινή γιορτή ύπήρξε παρά ποτέ μεγαλοπρεπής διότι στην ιερά ακολουθία που έτελέσθη στον μεγαλοπρεπή κοινοτικό ναό του 'Αγίου Γεωργίου που έστολίσθη λαμπρότατα από τις κ. Σελάβου σύζυγο του προέδρου της αδελφότητας, κ. Μαρία Πρινέα και κ. Μαρία Κασιμάτη, έχοροστάτησε ό θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος 'Αρίσταρχος με δυό ιερείς και έλιτάνευσαν την ιεράν εικόνα υποδασταζόμενη παρά του συμβουλίου που έτελέσαν και τους πατροπαράδοτους άστους. Τό έσπέρας έδόθη πανηγυρικότατος χορός που έτιμήθη παρά του θεοφιλεστάτου 'Επισκόπου κ. 'Αριστάρχου και παρά του προέδρου μας κ. 'Αλ. Φριλίγκου που είχε πρωτοφανή έπιτυχίαν σε συγκέντρωση κόσμου Κυθηριών και μη καθώς και σε οικονομική απόδοση. Θερμά συγχαρητήρια στο συμβούλιο και σε όσους συνέτειναν στην έπιτυχίαν εύχόμενοι σε όλους χρόνια πολλά και εύτυχισμένα.
Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΣΥΔΝΕΥ: Καί κατά τον παρελθόντα μήνα συνεχίσθη δυστυχώς ή αφαίμαξη του Κυθηραϊκού Κοινωνικού σώματος με τον θάνατο δυό επιλέκτων μελών του.

Την 9ην παρελθόντος όλως αιφνιδιαώς SHOCK έπληξε την κοινωνία μας εις τό άκουσμα της αιφνιδίας πρόωρου έκδημίας γόνου πατριαρχικής Κυθηραϊκής οικογενείας του PETER Βαρβακόρη ήλικίας 44 έτών. 'Η έκφορά του έγέ-νετο από τον ναόν του 'Αγίου Γεωργίου ROSE BAY και ή σορός του ανεπαύθη εις την νεκρόπολη του BOTANY. Την άπαρηγόρητον σύζυγόν του κ. Ζωήν, τά άπορφανισθέντα τέκνα του, τους αδελφούς και αδελφά του και την θερμάς πληγείσα μητέρα του κ. 'Ελένη Βαρβακόρη συλλυπούμεθα 'όλouxα και 'Εκείνον εύχόμεθα αιώνίαν την μνήμην.

Την 11ην όμοίως 'Οκτωβρίου και συνεπεία μακράς άσθενείας εξέδημυσεν ό λίαν γνωστός και συμπαθέστατος εις την κοινωνίαν μας τόσον ως κοινωνικός παράγων όσον και επί σειράν έτών εκπρόσωπος του PETERS ICE CREAM Co LTD. Νικόλαος Φυρός εις ήλικίαν 74 έτών. Την σύζυγόν του κ. EDNA, την κόρην του Μαρίαν και υίόν της καθώς και τον λίαν αγαπητόν μας αδελφόν του κ. 'Ιωάννην Φυρόν και σύζυγόν του κ. 'Αλεξάνδρα συλλυπούμεθα έγκάρδια και σ' Εκείνον εύχόμεθα παντοτεινήν άνάπαυσιν.

ΑΛΛΗΛΟΣΓΡΑΦΙΑ: Μιχαήλ Σάμιον, ΜΥΤΑΤΑ. Θερμά εύχαριστούμε για την έπιστολή και νέα σου. 'Η ύπόθεση που αναφέρεσαι ως γνωρίζεις είναι θύμα της ένδημικής άσθενείας που δυστυχώς μαστίζει τό νησί και που ούτε ό χρόνος, ούτε ή παγκόσμια ραγδαία εξέλιξη ούτε ή τρομακτική κοινωνική του αφαίμαξη την έπηρέασε. Νά ει-σαι βέβαιος ότι ένδιαφερόμεθα πολύ. Οά τά πούμε προ-φορικά σύν Θεώ.

Στους τόσους πολλούς Δημήτρηδες και Δημητρούδες που γιόρτασαν στις 26 την περασμένη έβδομάδα εύχόμεθα χρόνια πολλά και καλά. 'Ιδιαίτερα εύχαριστώ τον φίλτατο JIM για τό JOHN WALKER, ό,τι πρέπει για τά γεράματα.

ΛΕΥΚΑΔΑ

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Πατρίδα του Πολυμήχανου Όδυσσέα, Ιθάκη την λείει κάποιος Γερμανός αρχαιολόγος. Ο Όμηρος την αποκαλεί «Λευκάδα πετρήνη» «στη Ήπειρον ή Ήπειρον».

Σήμερα διαμάντι του Ιονίου πέλαγους, γειτόνισσα της Ρούμελης, η Λευκάδα, νανουρίζεται σε έπτανασηακές καντάδες ή σε τραγούδια κλέφτικα που φτάνουν ως τις ακτές της απ' τις απόκρημνες βουνοσειρές της Ρούμελης.

Στην Ιστορία η Λευκάδα μπήκε σαν χερσόνησος της Άκαρνανίας κατά τα μέσα του 7ου π.Χ. αιώνα όταν εγκαταστάθηκαν σ' αυτή οι Κρινίθιοι.

Οι νέοι κύριοι του τόπου έκοψαν τον ισθμό που έδενε τη Λευκάδα με την Άκαρνανία και την έκαμαν τεχνητό νησί.

Τούτο το όμορφο νησί είναι τό μόνο απ' τα έπτάνησα που τό πάτησε τό θάρραρο πόδι του Τούρκου.

Θές απ' τη θέσι της, θές απ' την άτυχία της, η Λευκάδα γνώρισε και υπέφερε από την τουρκική σκλαβιά πάνω από δύο αιώνες.

Στά 1684, η Βενετιά, πιό δυνατή στη θάλασσα χτύπησε την Τουρκία και η Λευ-

κάδα πολλές φορές χωρίς ανταπόδωσι τό φτωχό αλλά τιμημένο χώμα της Λευκάδας. Νυκοκύρηδες αλλά και λιτοί συγχρόνως οι Λευκαδίτες, δείχνουν άτολμία στις μεγάλες επιχειρηματικές περιπέτειες ρίχνονται στο θράχο αλλά όχι στη θάλασσα, ανδρισμό αλλά και λεπτότητα πνεύματος.

Με τα γόνιμα από τα ιδιώματά του ο Λευκαδίτης, έπιτέλεσε τον άθλο να δημιουργήση σ' ένα όρεινό και άνυδρο έδαφος ένα ώραίο κι ευτυχισμένο βασίλειο της έλλης και του άμπελιού που τό προσφέρει ώραίσμα στον έλληνικό χώρο, χαρά των ματιών και της ψυχής αγαλίσσισι, και να δώση στο χώρο του πνεύματος δημιουργός που τα έργα τους προσφέρει πολύτιμο κανίσκι στον έλληνικό πολιτισμό.

Στις αρχές του αιώνα στέκεται ο Ιωάννης Ζαμπέλιος, ο έθουσιώδης αυτός φιλικός που με τό νού του στραμμένο στην αρχαία Έλλάδα και την καρδιά πάλουσα απ' τον σύγχρονο έλληνικό καημό, έγραψε τις τραγωδίες του, θμνους στην πατρίδα και στην έλευθερία. Διάδοχος έπειτα χεράκωσε την ποιητική σκυτάλη ο Άριστοτέ-

κοτρώνης κι άλλοι ακόμα πολλοί.

Έδώ τώρα θές αυτό τό πνεύμα, τό πνεύμα του άγώνα που αναδευόταν ασίγαστο μέσα τους, θές ή θέση εκεί θές ή θάλασσα έμπρός, θές πιό πέρα ή Έλλάδα, θές ο έλεύθερος άέρας που άνέπνεαν, άντρείευαν και πύρωναν τόσο την όψη τους που τό συμπόσιο αυτό λείει ο Καποδίστριας θύμιζε συμπόσιο όμηρικόν ήρώων. Θάταν ίσως κάτι σαν αυτό που λένε οι λιτοί στίχοι του Ρίτσου

Κάτου απ' τις λεύκες συντροφιά πουλιά και καπετάνιοι συλλείτουργο αρχίσανε με τον καινούργιο Μάη.

Τα φύλλα φέγγουνε κεριά στ' άλωνι της πατρίδας κι ένας άητός από ψηλά διαβάζει τό Βαγγέλιο.

Τό δρόμο της ξενητιάς όπως πολλοί Έλληνες τον πήραν κι οι Λευκαδίτες.

Τούτοι οι άπόγονοι του Βαλαωρίτη και του Σικελιανού, πάντα κόντρα στο δράχο και στη σκληράδα του, στέκονται περήφανα άκρωτήρια της πατρίδας τους στις ξένες χώρες και δέχονται άτρόμητοι τις φουρτούνες και τις πιέσεις του ξένου τόπου.

Στό Σύννευ, δρίσκονται έρχετοί Λευκαδίτες μονιασμένοι σε μιάν άδελφότητα, που δίνει χορούς και πανηγύρια Λευκαδίτικα. Παλεύουν τούτοι οι καλοί Λευκαδίτες, οι ξενητεμένοι να ζωντανέψουν την Λευκάδα της καρδιάς τους στο Σύννευ. Μάταια όμως. Η όμορφη Λευκάδα λιασμένη στο γαλάζιο Ιόνιο τους περιμένη άμετακίνητη χιλιάδες μίλλια μακριά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΟΥ 2ΕΑ «ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ» ΠΟΥ ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ Ο Β. Μ. ΜΥΓΔΑΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΓΚΟΦ ΟΥΪΤΛΑΜ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΕΧΟΝΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ — ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ — ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΟΜΩΣ ΜΕ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΔΕΝ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ. ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΑΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΑΣ ΤΟΥ. ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΑΥΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΕΘΑ ΧΡΕΙΑΖΟΜΕΘΑ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΑΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΕΠΟΧΗ.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΔΕΙΞΕΤΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ Ο ΓΚΟΦ ΟΥΪΤΛΑΜ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΣΘΕ ΟΠΩΣ ΑΠΟΣΤΕΙΛΕΤΕ ΤΟ ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΚΟΥΠΟΝΙ ΣΤΟΝ
MR. G. D. CAHILL
N. S.W. BRANCH, AUSTRALIA LABOR PARTY
377 SUSSEX STREET, SYDNEY, 2000

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΩ ΤΙΣ ΕΠΕΣΧΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΝΤΙΜΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΑΛΚΟΛΜ ΦΡΑΙΗΖΕΡ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ.

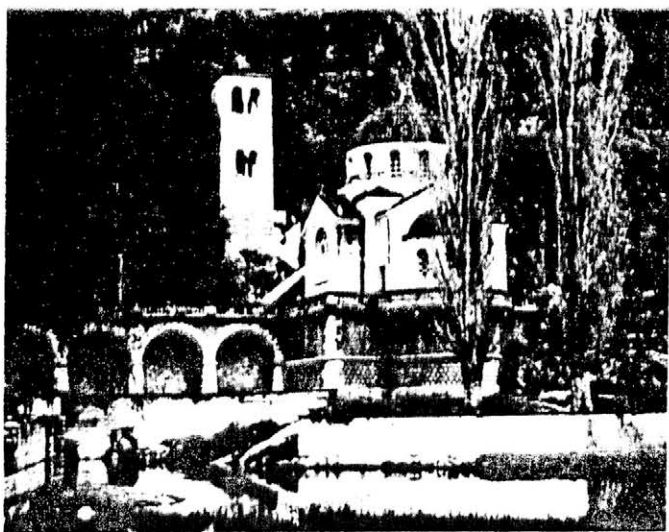
Εσωκλείω την προσφορά μου για \$5, \$10, \$20, \$50, \$100, σαν ένδειξη της ύποστηρίξεώς μου.

Όνομα:

Διεύθυνση:

ΝΤΡΟΠΗ ΦΡΑΙΗΖΕΡ! ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

AUTHORISED BY G. D. CAHILL, GENERAL SECRETARY, AUSTRALIAN LABOR PARTY, & J. P. DUCKER, ACTING SECRETARY, LABOR COUNCIL OF N.S.W. 377 SUSSEX ST., SYDNEY, 2000

κάδα μαζί με τα άλλα έπτάνησα πέρασε στην κατοχή της. Σκλαβιά και τούτη βέβαια για τη Λευκάδα, αλλά πιό ύποφερτή, χριστιανική σκλαβιά, της γαληνοτάτης δημοκρατίας.

Αυτό μέχρι τό 1797... "Υστερα ήρθε ή γαλική σκλαβιά και σε λίγο ή ρωσοτουρκική κυριαρχία μέχρι που ή Λευκάδα μαζί με τ' άλλα έπτάνησα έγινε ανεξάρτητο κράτος με τον τίτλο «Έπτάνησος Πολιτείας».

Άλλά τα βάσανα της όμορφης Λευκάδος δέν τέλειωσαν εδώ...

Πέρασαν πάλι οι Γάλλοι κι άργότερα οι Άγγλοι απ' τό τιμημένο χώμα της μέχρι τό 1864 που ή Λευκάδα ενώθηκε με τό έλληνικό κράτος.

Γεωργοί από παλιά οι Λευκαδίτες, έμπνεύστηκαν απ' τό τραχύ και είδυλιακό τοπίο του νησιού τους, παρυσίασαν στα τελευταία χρόνια άνθησι στα γράμματα και τις τέχνες, γέννησαν τα χώματά της άξίες μορφές που άφησαν πίσω τους έργο μεγάλο...

Γενικά πάντως ο σύγχρονος Λευκαδίτης, παρουσιάζει φιλοπονία μναδική κι ένα χαρακτήρα τραχύ και έπικό, καθώς γρατζουνίζει

λης Βαλαωρίτης, για να καλύψη τον υπόλοιπο δρόμο αυτός ο θάρραρος κύκλωπας, που άγκάλιασε και τα προεπαναστικά ήρωικά χρόνια της κλεφτουριάς κι άνάστησε τό ήρωικό τους πνεύμα, στη συνέχεια ο Σπυρίδων Ζαμπέλιος, στοχαστής, Ιστορικός με εύρωπαϊκή προβολή.

Ο Ιωάννης Σταματέλος λόγιος και φιλόλογος πολυπλευρη μορφή, ξεχωρίζει άνάμεσά τους, ο Άγγελος Σικελιανός που με τόση δύναμι συναίρεσε μέσα του τό παρελθόν και τό παρόν, είναι τό κορύφωμα της προσφοράς της Λευκάδος στο έλληνικό σύνολο όπως έπίσης και ο θαυμάσιος διηγηματογράφος του σήμερα Γεράσιμος Γρηγόρης.

Λευκάδα... Είκόνα, στολίδι σκέψι στο γαλανό κορμί του Ιονίου... Έδώ τούτο τό νησί διάλεξαν κάποτε για συγκέντρωσι οι άμαρτωλοί στα 1807.

Στη συγκέντρωσι έλαβαν μέρος, ο Καποδίστριας, ο Καραϊσκάκης, ο Βαρνακιώτης, ο Μπότσαρης, ο Κατσάντωνης, ο Περραιβός, ο Ζέρβας, ο Φαρμάκης, ο Άναγνωσταράς, ο Τζαβέλλας, ο Τσόγκας, ο Στράτος, ο Κολο-